

BÀI HỌC 13

MỘT BƯỚC TRONG ĐỨC TIN

CÂU GỐC: “Hãy có đồng một tâm tình như Đấng Christ đã có, Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ; chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người” (Phi-líp 2:5-7).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Phi-líp 2:5-11; Ma-thi-ơ 4:18-20; Công vụ 9:3-6, 10-20; Giăng 21:15-19; 1 Giăng 3:16-18.

Từ bỏ vinh quang rực rỡ của thiên đàng, sự thờ phượng tuyệt đối của muôn vạn thiên sứ, và tình thông công thẩm thiết với Chúa Cha là cả một sự hy sinh vô cùng cao cả và lớn lao mà chúng ta không thể nào tưởng tượng được. Tuy nhiên, Đức Chúa Giê-su đã đến thế giới đầy đau thương và chết chóc này để phô bày bản tính yêu thương vô biên của Chúa Cha, để chinh phục con tim thế nhân và cứu chuộc họ. “Cái giá vô cùng đắt của việc cứu chuộc chúng ta sẽ không bao giờ cảm nhận được cho đến khi nào các tội nhân được chuộc sẽ đứng cạnh Đấng Cứu chuộc trước ngai của Đức Chúa Trời. Lúc đó, khi hào quang vinh hiển của quê hương vĩnh hằng bùng phát làm ngậy ngất mê mẩn các giác quan của chúng ta, chúng ta mới sẽ cảm nhận được rằng Đức Chúa Giê-su đã khước từ tất cả những phẩm chất vô đối này cho chúng ta, rằng Ngài không chỉ trở thành một kẻ lưu vong lạc lõng từ thiên đình, nhưng còn vì chúng ta mà chấp nhận nguy cơ thất bại ê chề và sự mất mát đời đời. Rồi chúng ta sẽ đặt vương miện dưới chân Ngài và tụng ngợi: ‘Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen!’ Khải huyền 5:12” – Ellen G. White, *Desire of Ages*, trang 131.

Thật không thể nào kể xiết tấm gương hy sinh đọa đày mà Đức Chúa Giê-su đã chịu cho sự cứu rỗi của chúng ta! Để đứng lên đáp lại quyền lãnh đạo anh minh của Đấng Cơ Đốc, nghiêm túc chấp hành mệnh lệnh quan trọng và một lòng đoàn kết với Ngài trong nỗ lực tìm kiếm cho thiên quốc những linh hồn bất hạnh trôi dạt, chúng ta được kêu gọi để hy sinh. Mặc dù sự hy sinh của chúng ta, dầu gian khổ bao nhiêu cũng lu mờ khi so sánh với sự hy sinh vĩ đại của Đấng Cơ Đốc, thiên chức cứu linh mà chúng ta tham gia cũng đòi hỏi tinh thần dẫn thân cao độ, lao mình vào nghĩa vụ bằng một niềm tin sắt đá không chuyển dời. Cuộc phiêu lưu đầy bắc trắc này mang chúng ta ra khỏi môi trường quen thuộc thoải mái để đi vào những thác ghềnh dậy sóng hoang vu. Có lúc Chúa kêu gọi sự hy sinh không tính toán, không điều kiện của chúng ta, nhưng niềm vui sâu xa và sự thỏa lòng tuyệt đối mà Ngài đền bù còn to lớn hơn nhiều.

1. TÌNH YÊU XẢ THÂN CỦA ĐỨC CHÚA GIÊ-SU

Sứ đồ Phao-lô khuyến khích chúng ta hãy “để cho” hay “cho phép” tâm trí của Đấng Cơ Đốc ngự trong chúng ta. Lời khuyên này gây nên một số thắc mắc chẳng hạn như tâm trí của Ngài là gì, hoặc yếu tố nào chi phối các lối suy nghĩ của Ngài, hoặc yếu tính của suy nghĩ của Ngài là gì?

Đọc Phi-líp 2:5-11. Các câu Kinh Thánh này bày tỏ sự suy nghĩ của Đấng Cơ Đốc và khuôn mẫu chi phối toàn bộ cuộc đời Ngài?

Từ muôn đời, Đức Chúa Giê-su đã bình đẳng với Đức Chúa Trời. Sứ đồ Phao-lô tuyên bố lẽ thật không bao giờ bị mai một này như sau: “Ngài vốn có hình Đức Chúa Trời, song chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ” (Phi-líp 2:6). Từ “*hình*” ở đây trong nguyên ngữ Hy Lạp là “*morphe*”, có nghĩa là yếu tính hay bản chất của một sự vật, và liên kết hai thực thể vốn có giá trị tương đương. Quyển Bình luận Thánh Kinh của Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm diễn giải như sau: “Ý tưởng trong câu Kinh Thánh này xem Đấng Cơ Đốc ngang hàng với Chúa Cha và vượt xa trên mọi quyền lực khác. Sứ đồ Phao-lô nhấn mạnh địa vị này của Đấng Cơ Đốc để minh họa một cách sống động chiều sâu của sự sỉ nhục mà Ngài đã tự nguyện gánh chịu.” – Tập 7, trang 154. Nói về bản chất vĩnh hằng của Ngài, bà Ellen G. White cho biết thêm, “Trong Đấng Cơ Đốc là sự sống, nguyên thủy, không vay mượn, không bắt nguồn từ đâu khác.” – *The Desire of Ages*, trang 530.

Đức Chúa Giê-su, Đấng ngang hàng với Đức Chúa Trời từ muôn đời, “chẳng coi sự bình đẳng mình với Đức Chúa Trời là sự nên nắm giữ”. Đây cũng là một cách diễn đạt trong tiếng Hy Lạp đáng để ý. Theo nghĩa đen, câu này có thể được dịch là “*bỏ hết*”. Đức Chúa Giê-su tự nguyện “*bỏ hết*” mọi diễm phúc và đặc quyền của địa vị ngang hàng với Đức Chúa Trời để mang lấy hình thể con người và trở thành một người hầu khiêm tốn của nhân loại. Trong vai trò một người hầu, Ngài đã tiết lộ luật tình yêu của thiên quốc cho toàn vũ trụ và, cuối cùng, đã thực hiện trên thập tự giá hành động tối hậu của tình yêu. Ngài đã hiến mạng sống của mình để cứu chúng ta, đời đời.

Bản chất của cách suy nghĩ của Đức Chúa Giê-su là tình yêu tự hiến. Làm môn đồ của Đức Chúa Giê-su có nghĩa là chúng ta yêu như Ngài yêu, phục vụ như Ngài phục vụ, và chăm sóc như Ngài đã chăm sóc. Cho phép Đức Chúa Giê-su cất bỏ hết mọi tham vọng ích kỷ của chúng ta qua Đức Thánh Linh sẽ đòi hỏi chúng ta phải trả một giá nào đó. Cái giá mà Đức Chúa Giê-su phải trả là tất cả những gì Ngài có. Nhưng Kinh Thánh nói về Đức Chúa Giê-su rằng: “Cũng vì đó nên Đức Chúa Trời đã đem Ngài lên rất cao, và ban cho Ngài danh trên hết mọi danh” (Phi-líp 2:9).

Thiên đàng sẽ thật xứng đáng với bất kỳ sự hy sinh đọa đày nào chúng ta chịu ở trần gian này. Sẽ có những hy sinh gian khổ trong cuộc hành trình, nhưng hôm nay niềm vui phục vụ sẽ lớn hơn các hy sinh ấy, và niềm vui bất diệt được sống đời đời với Đấng Cơ Đốc sẽ khiến bất kỳ sự hy sinh tạm thời nào chúng ta phải gánh chịu ở đây dường như không đáng kể.

Lúc nào là lần cuối bạn thực sự phải chết bản thân cho lợi ích của Đấng Cơ Đốc? Câu trả lời của bạn hé lộ gì về cuộc trường chinh Cơ Đốc giáo của bạn?

2. TIẾNG GỌI CAM KẾT

Hãy tưởng tượng bạn là sứ đồ Phi-e-rơ và Giăng. Mặt trời vừa mới mọc vào một buổi sáng ở miền biển hồ Ga-li-lê tươi đẹp, xua tan đi cái lạnh của không khí đêm. Suy nghĩ của bạn tập trung về một mục tiêu duy nhất là làm sao để đánh được thật nhiều cá. Mấy lúc gần đây việc đánh cá rất thuận lợi, và bạn đang kỳ vọng một ngày đánh cá thành công khảm thuyên. Trong ánh sáng đầu ngày, bạn thấy một bóng dáng đang tiến đến gần, và Ngài là Đức Chúa Giê-su ở Na-xa-rét. Bạn đầu ngỡ rằng chỉ trong vài giây phút ngắn ngủi nữa, toàn thể cuộc đời bạn sẽ đảo lộn. Và bạn sẽ không bao giờ trở lại giống như xưa.

Đọc Ma-thi-ơ 4:18-20. Tại sao bạn nghĩ sứ đồ Phi-e-rơ và Giăng sẵn sàng cam kết triệt để như vậy để theo Đấng Cơ Đốc? Điều gì trong câu Kinh Thánh này biểu thị rằng Đức Chúa Giê-su kêu gọi họ hãy sống cho một mục đích cao cả hơn là chỉ một đời đi biển đánh cá?

Qua phúc âm của ông Giăng, chúng ta biết rằng những môn đồ này đã biết điều gì đó về Đức Chúa Giê-su trong hơn một năm, nhưng vẫn chưa quyết định hoàn toàn cam kết với Ngài. Tuy nhiên, phong thái của Đức Chúa Giê-su hẳn phải biểu lộ nét thần thánh, một cái gì đó trong diện mạo, lời nói và hành động của Ngài truyền đạt đến những ngư dân Ga-li-lê này rằng Ngài đang mời họ đứng lên tham gia một sứ mạng thiêng liêng. Lý do họ rời bỏ ghe thuyền, nghề nghiệp và xóm làng quen thuộc của họ để lên đường theo Ngài là vì họ cảm nhận được hấp lực mãnh liệt trong lời kêu gọi hãy sống cho một mục đích cao thượng hơn. Các ngư dân bình thường này nhận ra rằng họ được kêu gọi cho một mục đích vĩ đại phi thường. Chúa có thể không kêu gọi bạn từ bỏ nghề nghiệp, công ăn việc làm của bạn ngày hôm nay, nhưng Ngài đang kêu gọi bạn hãy sống cho một mục đích phi thường, và ấy là để chia sẻ tình yêu bao la của Ngài cũng như để làm chứng về lẽ thật không đời chuyển nói lên sự vinh hiển của danh Ngài.

Hãy xem xét lời Chúa kêu gọi sứ đồ Ma-thi-ơ, người thu thuế, trong Ma-thi-ơ 9:9. Trong câu Kinh Thánh này, bạn thấy ý tưởng gì nổi bật?

Những người thu thuế trong Đế quốc La Mã thường là những kẻ tổng tiền chuyên sử dụng quyền lực hợp pháp của mình để đàn áp dân thường. Một kẻ làm nghề thu thuế là một trong những cá nhân bị ghét bỏ và khinh bỉ nhất ở Y-sơ-ra-ên. Lời mời của Đấng Cơ Đốc, “Hãy theo ta”, gợi lên giả thuyết rằng sứ đồ Ma-thi-ơ đã nghe nói về Đức Chúa Giê-su trước đó và trong lòng nung nấu khát khao được dịp theo Ngài. Vì vậy khi nhận được lời mời, ông đã rất sẵn sàng. Theo như nghề nghiệp bị tẩy rửa của mình, ông rất ngạc nhiên là Đấng Cơ Đốc niềm nở chấp nhận ông và mời ông trở thành một trong những môn đồ thân tín của Ngài.

Sâu thẳm trong mọi tâm hồn của nhân loại là một khát vọng về ý nghĩa nào đó to lớn hơn, sâu xa hơn cho cuộc đời mình. Có lẽ chúng ta cũng muốn sống cho một lý tưởng nào đó thật xứng đáng, cho một mục đích cao cả hơn, vĩ đại hơn. Vì thế, Đấng Cơ Đốc đang kêu gọi chúng ta, cũng như đã kêu gọi sứ đồ Ma-thi-ơ, hãy đứng dậy lên đường đi theo Ngài.

Hãy suy nghĩ về những gì người ta phải từ bỏ để theo Đức Chúa Giê-su? Tại sao, cuối cùng, sự hy sinh đó đều luôn luôn là việc đáng làm?

3. SỨ ĐỒ PHAO-LÔ: CÔNG CỤ CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Khi Sứ đồ Phao-lô chấp nhận Đấng Cơ Đốc, toàn bộ cuộc sống của ông đã thay đổi sâu xa. Đấng Cơ Đốc đã tạo cho ông một tương lai hoàn toàn mới. Ngài dẫn sứ đồ ra khỏi thế giới quen thuộc của người để trải nghiệm một cuộc sống khó có thể tưởng tượng được. Nhờ sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh, sứ đồ Phao-lô rao báo Lời Chúa cho hàng ngàn người trên khắp Địa Trung Hải. Việc làm chứng của sứ đồ đã thay đổi lịch sử Cơ Đốc giáo và của cả thế giới.

Đọc Công vụ 9:3-6, 10-20. Các câu Kinh Thánh này tiết lộ thế nào mục đích thiên thượng mà Đức Chúa Giê-su đã đặt ra cho cuộc đời của sứ đồ Phao-lô?

Đức Chúa Giê-su thường chọn những ứng viên khó ngờ nhất để làm chứng cho danh Ngài. Hãy nhớ lại những kẻ bị quỷ ám, người đàn bà Sa-ma-ri, một cô gái điếm, một người thu thuế, ngư dân Ga-li-lê, và bây giờ thêm một kẻ bắt bớ Cơ Đốc Giáo gắt gao. Tất cả các nhân vật này đều được biến hóa bởi ân điển và sau đó được sai đi, lòng tràn ngập niềm vui, hầu kể lại câu chuyện về những ân phúc lạ lùng Đấng Cơ Đốc đã làm trong cuộc đời họ. Mỗi người trong họ không bao giờ mệt mỏi hay nhàm chán khi thuật lại câu chuyện có sức mạnh thay đổi cuộc sống ấy. Những điều Đấng Cơ Đốc đã làm cho họ thật diệu kỳ đến nỗi họ phải chia sẻ nó. Họ không thể im lặng.

So sánh Công vụ 28:28-31 và 2 Ti-mô-thê 4:5-8. Trong các câu Kinh Thánh này, có dấu hiệu nào cho thấy sứ đồ Phao-lô không hề lung lay về lời cam kết cống hiến toàn bộ cuộc đời mình cho Đấng Cơ Đốc trong chức vụ chinh phục linh hồn?

Vào lúc cuối đời, trong khi bị quản thúc tại thành Rô-ma, sứ đồ Phao-lô đã khẳng định rằng: “sứ cứu rỗi của Đức Chúa Trời này đã sai đến cho người ngoại; những người đó sẽ nghe theo vậy” (Công vụ 28:28). Sứ sách nói sứ đồ đã đón tiếp tất cả những người đến thăm ông và thuyết giảng Lời Chúa cho họ không chút nề hà (Công vụ 28:30, 31). Cuối đời, ông giục Ti-mô-thê rằng gánh vác công việc của một nhà truyền giáo. Sứ đồ có quyền mãn nguyện để nhận xét về cuộc đời mình bằng các giá trị cao quý nhất mà một giáo sĩ có thể thốt lên trước khi qua đời: “Ta đã đánh trận tốt lành, đã xong sự chạy, đã giữ được đức tin” (2 Ti-mô-thê 4:7).

Mặc dù biến cố chúng ta được kêu gọi có thể không nhiều kịch tính và xúc động bằng của sứ đồ Phao-lô, nhưng nên biết rằng Chúa vẫn đang tha thiết kêu gọi mỗi người chúng ta hãy tham gia tiếp tay với Ngài để hàn gắn thế giới đổ vỡ này. Rõ ràng là sứ đồ Phao-lô, bất chấp mọi nghịch cảnh đối đầu trong bao năm trường (xem 2 Cô-rinh-tô 11:25-30), vẫn một lòng tin trung với tiếng gọi của Chúa mà ông đã thể nguyện đi theo cho đến chết. Câu chuyện cái đạo của sứ đồ Phao-lô là sự kiện một kẻ đã từng ráo riết bắt bớ các tín nhân theo gót Đức Chúa Giê-su bỗng nay trở thành một lãnh tụ biện minh có ảnh hưởng và hệ quả nhất đối với đức tin Cơ Đốc giáo (ngoại trừ Đức Chúa Giê-su). Đây vẫn là một bằng chứng hùng hồn cho những diệu kỳ với kết quả không ngờ mà Đức Chúa Trời có thể làm qua người hiến dâng cuộc đời mình cho công việc Chúa.

Chúa đã kêu gọi bạn làm gì? Và bạn có đang làm việc ấy hay không?

4. CÁC ĐÒI HỎI CỦA TÌNH YÊU

Tình yêu luôn thể hiện bằng hành động. Tình yêu của chúng ta đối với Đấng Cơ Đốc buộc chúng ta phải có hành động cho nhân loại đang chết mất. Sứ đồ Phao-lô phát biểu về vấn đề này rất rõ ràng khi ông nói với hội thánh tại Cô-rinh-tô: “Vì tình yêu thương của Đấng Christ cảm động chúng tôi” (2 Cô-rinh-tô 5:14). Tuy nhiên, Cơ Đốc giáo không chủ yếu chỉ là các hành động từ bỏ những thói hư, tật xấu để mình được cứu. Đức Chúa Giê-su không “từ bỏ” những điều xấu xa trên thiên đàng để Ngài được cứu. Ngài đã từ bỏ những điều tốt đẹp để những người khác có thể được cứu. Đức Chúa Giê-su không mời gọi chúng ta tham gia chỉ để chúng ta có dịp đóng góp thời giờ, tài năng và tiền bạc của mình cho sự nghiệp của Ngài; Ngài mời gọi chúng ta cống hiến cuộc đời của chúng ta bằng một tinh thần tích cực.

Trong một cuộc gặp gỡ buổi sáng với các môn đồ bên bờ hồ Ga-li-lê, Đức Chúa Giê-su đã khéo léo vạch ra những yêu cầu của tình yêu thiêng liêng.

Đọc Giăng 21:15–19. Câu hỏi nào Đức Chúa Giê-su đã hỏi sứ đồ Phi-e-rơ ba lần, và câu trả lời của sứ đồ là gì? Tại sao Đức Chúa Giê-su hỏi sứ đồ Phi-e-rơ câu hỏi đặc biệt này đến ba lần?

Trước đây, sứ đồ Phi-e-rơ đã chối Chúa của mình trước mặt người khác ba lần và vì vậy hôm nay Đức Chúa Giê-su đã ba lần gọi ra một câu trả lời về tình yêu từ chính đôi môi của ông. Trước sự chứng kiến của các môn đồ khác, Đức Chúa Giê-su đã xây dựng lại lòng tin của ông bị tổn thương vì đã chối bỏ Ngài. Ngài muốn sứ đồ Phi-e-rơ biết rằng ông đã được hoàn toàn tha thứ bởi tình yêu thiêng liêng và Đức Chúa Giê-su vẫn còn rất nhiều việc để ông làm trong sự nghiệp của mình.

Đọc Giăng 21:15–19 một lần nữa, lần này đặc biệt chú ý đến câu trả lời của Đức Chúa Giê-su cho sứ đồ Phi-e-rơ đối với lời khẳng định của ông về tình yêu ông dành cho Đấng Cơ Đốc. Đức Chúa Giê-su đã bảo ông làm gì để đáp lại sự tha thứ của Ngài?

Tình yêu thiêng thượng luôn chủ động, không thụ động. Tình yêu chân chính không chỉ là một chút nồng nhiệt, hay một ý nghĩ hay ho, nhưng đòi hỏi phải có sự cam kết. Tình yêu buộc chúng ta phải hành động, đưa chúng ta đến với thế giới tâm tối và hư mất, nơi các cơn cái yêu dấu của Đức Chúa Trời đang vẫy vùng trong tuyệt vọng. Khi Đức Chúa Giê-su nói với sứ đồ Phi-e-rơ rằng: “Hãy chăn chiên ta”, đó vừa là một mệnh lệnh và cũng vừa là một lời trấn an đầy xoa dịu. Vì thầy kêu gọi và mong mỗi phản ứng của môn đồ nhằm đáp lại tình yêu lai láng trong lòng bằng những hành động cụ thể bày tỏ tình yêu ấy. Ngài cũng khuyến khích và hứa hẹn sứ đồ Phi-e-rơ rằng Ngài vẫn còn một nhiệm vụ quan trọng cho ông, mặc dù ông đã phạm một lỗi thực đáng xấu hổ lúc Ngài bị bắt. Không những sứ đồ Phi-e-rơ đã phủ nhận việc mình biết Đức Chúa Giê-su, ông còn phủ nhận điều đó bằng những lời nguyên rủa tệt hại, đúng như lời tiên đoán của Đấng Cơ Đốc.

Quan điểm? Bạn có thể đã làm Chúa của mình thất vọng vô cùng. Bạn có thể đã hơn một lần chối bỏ Ngài bằng hành động của bạn. Tuy nhiên có một tin tức kỳ vui cho bạn, ấy là ân điển của Đức Chúa Trời vẫn chưa cạn, vẫn còn tuột đổ và Ngài vẫn chưa bỏ cuộc trong ý định hợp tác với bạn. Kế hoạch của Ngài vẫn còn cần đến bạn và vẫn còn vai trò cho bạn tham gia nếu bạn sẵn sàng.

Bạn đã bao giờ “phủ nhận” Chúa, như sứ đồ Phi-e-rơ đã làm chưa? Nếu vậy, câu chuyện trên đây (không phải chỉ riêng phần thuật lại sự phủ nhận của sứ đồ Phi-e-rơ, mà còn cả phần thuật lại những lời của Đấng Cơ Đốc dành cho ông ta sau đó) áp dụng thế nào cho bạn?

5. SỰ CAM KẾT CỦA TÌNH YÊU

Cuối cuộc trò chuyện giữa sứ đồ Phi-e-rơ và Đức Chúa Giê-su, chúng ta thấy hai người đi dạo trên bãi biển. Giữa tiếng sóng vỗ vào bờ, Đức Chúa Giê-su nghiêm trọng cảnh báo sứ đồ Phi-e-rơ về cái giá rất đắt mà ông sẽ phải trả để làm môn đồ của Ngài. Ngài muốn sứ đồ biết rõ trước những nghịch cảnh mà người sẽ phải đối mặt nếu nhận lời mời “hãy chân chân ta” của Ngài.

Đọc Giảng 21:18,19. Đức Chúa Giê-su đã nói gì với sứ đồ Phi-e-rơ về những hy sinh để làm môn đồ? Tại sao Đức Chúa Giê-su đã tiết lộ với sứ đồ Phi-e-rơ một cái tin gây sững sốt trong thời điểm đó của cuộc đời ông?

Bằng các lời này, Đấng Cơ Đốc đã báo trước sự tử đạo mà một ngày nào đó sứ đồ Phi-e-rơ sẽ phải trải qua. Đôi bàn tay của ông sẽ bị kéo dãn ra trên thập tự giá. Trong sự mặc khải này, Đấng Cơ Đốc đã cho sứ đồ một lựa chọn. Ngài mang đến cho ông niềm vui lớn nhất trong cuộc đời Cơ Đốc nhân: ấy là được nhìn thấy các linh hồn lìa ra phải đi vào hư vô nhưng đã được chinh phục cho vương quốc của Đức Chúa Trời. Vào ngày Lễ Ngũ Tuần, sứ đồ sẽ thấy hàng ngàn người đến với Đấng Cơ Đốc. Sứ đồ sẽ làm phép lạ nhân danh Đức Chúa Giê-su và tôn vinh Ngài trước hàng ngàn người. Ông sẽ được niềm vui bất diệt qua mỗi thông công với Đấng Cơ Đốc trong sứ mạng của Ngài.

Nhưng điểm phúc ấy có điều kiện kèm theo. Đó là đòi hỏi cho một sự hy sinh, sự hy sinh tối hậu! Sứ đồ Phi-e-rơ đã được Chúa yêu cầu làm một cam kết trong lúc đầu óc thật sáng suốt để có thể cân nhắc hệ quả nghiêm trọng của quyết định của mình. Sứ đồ bây giờ biết rằng, để tham gia cùng Đức Chúa Giê-su trong sứ mệnh của Ngài cho thế giới, không có giá nào là quá đắt và cũng không có hy sinh nào là quá to.

Đọc 1 Giảng 3:16–18. Theo tác giả Giảng, cái gì có thể thay thế cho tình yêu trừu tượng và rất mơ hồ? Ông định nghĩa sự hy sinh tối hậu của tình yêu như thế nào?

Trong cõi vĩnh hằng nhìn lại, sẽ không có gì chúng ta từng làm có vẻ như là một sự hy sinh. Sự đầu tư thời gian và công sức của chúng ta, ngay cả sự đầu tư cuộc đời chúng ta, dường như sẽ được đền đáp quá dư dật. Thật vui biết bao khi có thể biến tình yêu thành hành động, biến ý định thành cam kết. Khi chúng ta đáp lại tình yêu thiên thượng bằng cách sẵn lòng không chút ngần ngại tìm mọi cách trong tinh thần phục vụ làm chứng cho người khác với tư cách là đại sứ của Đấng Cơ Đốc, chúng ta đang chu toàn ước nguyện của một người sống có chủ đích và cũng trải nghiệm được niềm vui lớn nhất trong đời mình. Như Đức Chúa Giê-su đã nhận xét rất thích đáng: “Vì bằng các người biết những sự này, thì có phúc, miễn là các người làm theo” (Giăng 13:17). Qua cách chúng ta sống và chia sẻ tình yêu và chân lý của Đức Chúa Trời với thế nhân và làm Ngài được vinh hiển, chúng ta hoàn thành ý nghĩa của tiến trình tồn tại của mình, và từ đó, có được niềm vui lớn nhất trong đời và một hạnh phúc lâu dài.

Khái niệm vĩnh cửu rất khó bắt sống được trong đầu óc, bởi vì tất cả những gì chúng ta trải nghiệm chỉ là những mảnh vụn của thời gian. Nhưng, bằng tất cả khả năng, hãy cố gắng tưởng tượng sự sống vĩnh cửu, một cuộc sống vĩnh hằng tốt đẹp, hoan hảo hơn bất cứ kho tàng vật chất hay tinh thần nào chúng ta có thể sở hữu ở hạ giới này. Chính vì thế mà tại sao không có gì trên thế giới này, trong khoảng thời gian quá ngắn ngủi của thế trần, đáng để chúng ta đánh đổi với lời hứa về sự sống bất diệt được hoàn toàn đảm bảo trong Đức Chúa Giê-su.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Những ai có phận sự giám sát thuộc linh cho hội thánh nên nghĩ ra những cách thức và phương tiện để tạo cơ hội cho mọi thành viên trong hội thánh có thể tham gia hoạt động đóng góp một phần trong công việc của Chúa. Trong qua khứ, quá thường xuyên nguyên tắc tổ chức này đã không được để ý tới hay áp dụng. Các kế hoạch đã không được thiết kế rõ ràng và cũng không được thi hành một cách nghiêm chỉnh để tài năng của tất cả hội viên có thể được thi thố trong các dịch vụ hiện hành. Rất ít người nhận ra sự mất mát nhân lực to lớn bởi sơ sót này.

“Các nhà lãnh đạo làm việc vì duyên cớ của Đức Chúa Trời, cũng như những vị tướng tài ba, lập kế hoạch cho những nước cờ tính trước để tiến quân rập ràng. Trong việc lập kế hoạch, giới lãnh đạo hội thánh đặc biệt tìm hiểu về những mục vụ mà tín hữu tự mình có thể thực hiện được cho bạn bè và hàng xóm của họ. Công việc của Đức Chúa Trời trên trái đất này không bao giờ hoàn tất cho tới khi những cá nhân cấu tạo nên tập thể tín hữu cùng dứt khoát đứng lên đáp lại lời Ngài, xăn tay áo làm việc và đoàn kết với mục sư và các chức viên hội thánh trong các nỗ lực của họ.

“Sự cứu rỗi tội nhân đòi hỏi chúng ta phải lao động cá nhân với lòng sốt sắng. Chúng ta cần mang lời sự sống đến cho những linh hồn ấy, chứ không phải đợi họ đến với chúng ta. Rằng tôi có thể nói lên những lời ân phước có sức mạnh thúc đẩy các con cái Chúa làm việc siêng năng! Các giây phút mà chúng ta hiện có thật quá ít ỏi. Chúng ta đang đứng tại ngưỡng cửa của thế giới vinh hân. Chúng ta không còn bao nhiêu nữa thời gian để phí phạm. Mỗi khoảnh khắc đều như vàng bạc và quá quý giá để dành riêng cho việc phục vụ bản thân. Ai sẽ tìm kiếm Đức Chúa Trời một cách nghiêm túc và từ Ngài rút ra sức mạnh và ân điển để trở thành những công tác viên trung tín của Ngài trong sứ mạng truyền giáo?

“Trong mỗi hội thánh đều có tài năng, nếu đi kèm với hoạt động phù hợp, có thể được phát triển để trở thành một trợ giúp lớn trong công cuộc truyền giáo. Điều kiện cần thiết bây giờ cho việc xây dựng các hội thánh của chúng ta là công việc tài tình của những người làm việc khôn ngoan để nhận thức và phát triển tài năng trong hội thánh, là các tài năng có thể được huấn luyện cho sự sử dụng của vị Thầy của chúng ta.” – Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 9, trang 116, 117.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Đại ý của lời trích dẫn bà Ellen G. White ở trên là gì? Nó có tác động gì đến việc làm chứng cá nhân của bạn và chương trình tiếp cận của hội thánh bạn?
2. Làm sao để tình yêu chân chính luôn luôn được thể hiện? Liệt kê những hình thức giả mạo của tình yêu, là những hình thức rất xa rời tình yêu chân chính?
3. Trong lớp, nói về những hy sinh mà người ta đã chịu vì Chúa, ngay cả nguy hiểm đến tính mạng. Bạn học được gì từ những câu chuyện ấy?
4. Hãy suy nghĩ về câu trả lời của bạn cho câu hỏi ở cuối bài học ngày Chủ Nhật, về những gì bạn đã hy sinh cho Đấng Cơ Đốc. Trên thực tế, bạn đã hy sinh những gì? Tại sao bạn làm điều đó? Nó có đáng không? Bạn sẽ giải thích thế nào cho một người không phải là Cơ Đốc nhân về những gì bạn đã làm và tại sao bạn làm điều đó?